

същевременно и теория на музиката, още твърде малкѣ започва да компонира църковна музика, а 1699 се изявява като оперенъ компонистъ; 1706 го виждаме легационенъ секретаръ въ английското по-

Йоханъ Матезонъ

солство, 1715 музикадиректоръ и каноникусъ въ Хамбургския Домъ. Поради все повече и повече увеличащата се болест на ушитъ, достигнала после до пълна глухота, 1728 напуска длъжноститъ си въ „Дома“, и се отдава на музикално писателство. За очудване е плодовитостта и работоспособността на М.: той е написалъ 8 опери, 24 оратории, сюити, сонати и др. — около 90 творения, и множество научно-музикални и теоретически съчинения; до като, обаче, първитъ (композициитъ) сж забравени, вторитъ (теоретични и писателски трудове) иматъ голъмо значение за музикалната теория, и днесъ иматъ своята ценностъ. Отъ тѣхъ най-важни сж: „Новооткритиятъ оркестръ“, „Покровителствуваниятъ оркестръ“, „Голъмата генералбасова школа“, „Критика и музика“, „Зърио на мелод. знание“, „Годниятъ виртуозъ“.

Мателотъ, фр. matelotte — име на французски моряшки танцъ, въ 3/4

тактъ, съ 2 репризи — влѣзълъ и въ състава на французския балетъ презъ XVI и XVII в.

Матетичъ, Иванъ-Ронговъ — хърватски музикантъ, род. 10 апр. 1880 въ Св. Матей, Каставъ,—Истра, свършилъ срѣдно образование въ Копра и учителствувалъ въ Истри, кждето е събиралъ народни пѣсни и текстове. 1914 училъ музика въ Виена, но войната го откъсва отъ занятията му. 1918 продължава ученieto си въ Загребската консерватория, дето е училъ композиция и положилъ изпитъ за учителъ по пѣние въ срѣдно училище; като такъвъ е билъ преподавателъ въ Сушакската гимназия, а сега — въ Музикалната академия въ Загребъ. Заслугата на М. е, че — възъ основа на народнитъ пѣсни, е опредѣлилъ характера на историческата имъ стълбца, и е обработвалъ народни пѣсни изъ Истрия за мъжки хоръ.

Матеушъ, Албертъ — Matäusch, Albert — оперенъ компонистъ, род. 18 септ. 1883 въ Дрезденъ, училъ въ тамошната консерватория, компониралъ нѣколко опери: „Грациела“, „Естатъ“ и др.

Матиа, Жьоржъ Амеде Сенъ Клеръ — Matias, Georges Amédée Saint Clair — пианистъ и компонистъ, род. 14 окт. 1826 въ Парижъ, умр. 14 окт. 1910 въ Парижъ, ученикъ на Калкбренеръ, Шопенъ и Халеви, професоръ по пиано въ Парижката консерватория, компониралъ: симфонии, увертюри, концерти за пиано, клавирни триа, сонати. „Прикованиятъ Прометей“ и „Олафъ“ за соли, хоръ и оркестръ, лирическата сцена „Жана д'Аркъ“, клавирни нѣща за 2 и 4 рѣце, етюди, пѣсни съ пиано.

Матийо, Емилъ — Mathieu, Emile — даровитъ белгийски компонистъ, род. 16 окт. 1844 въ Лилъ, ученикъ на Брюкселската консерватория, капелмайсторъ на театритъ „Шатле“ въ Парижъ и „Моне“ въ Брюкселъ, директоръ на музикалното училище въ Льовенъ, а отъ 1898 — директоръ на консерваторията въ Гантъ, компониралъ, главно за сцена, оперитъ: „Жоржъ Данденъ“ (1876), „Рихилда“, „Детството на Роланъ“ и др., освенъ това — по единъ ци-